

Slovenian
Communion
65-1212

GOSPODOVA VEČERJA

Tucson, AZ, ZDA
12. december 1965

www.messagehub.info

William Marrion Branham

"... v dneh glasu..." Raz 10,7

Uvod

Edinstvena služba Williama Branham je bila odgovor Svetega Duha na biblijske prerokbe iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30 in Razodetja 10:7. Ta vsesvetovna služba je bila kulminacija mnogih drugih biblijskih prerokb in nadaljevanje Božjega delovanja s Svojim Duhom v tem zaključnem času. Biblija govori, da bo ta služba pripravila ljudi na drugi prihod Jezusa Kristusa.

Naša molitev je, da bi tiskana Beseda postala pisana v vaših srcih, medtem ko v molitvi berete to sporočilo.

Čeprav so bili vloženi vsi napor, da se priskrbi natančen prevod, pridige brata Branham najboljše predstavijo angleški zvočni posnetki.

Na spletni strani je v mnogih jezikih na voljo preko 1100 pridig Williama Branham v zvočni in pisni obliki, ki se lahko brezplačno prenašajo in tiskajo.

To knjižico je dovoljeno kopirati in razdeljevati vse dokler se jo kopira v celoti, se je ne spreminja ter se jo deli brezplačno.

GOSPODOVA VEČERJA

1 Brat Pearry nam je podal vznemirljivo sporočilo iz Božje Besede. Kakšna resnica je to, da omejujemo Boga in Ga postavljamo v okvir časa. Toda On je večni in mi tega ne moremo storiti. Torej, nocoj imamo še nekaj in to je Gospodova večerja.

Tri leta sem čakal, da bi se v Tucsonu dvignila kakšna cerkev in sedaj je tukaj. Da, mi smo tukaj. Torej, hvala Gospodu. Pustil nas je čakati, dokler nismo postali dovolj hvaležni.

2 Torej, obstaja ena stvar, ki bi jo rad povedal, tik preden bi

začeli z Gospodovo večerjo in to je, da verjamem, da smo v času, v katerem živimo, videli veliko tega, da bi resnično morali dati vse..., celotno naše bitje Bogu. Resnično bi morali služiti Bogu. Verjamem, da nas je On blagoslovil z neposrednim odgovorom iz Pisma. Tako kot je brat Pearry to predal pred nekaj trenutki: mi smo v tem času. Nismo slepi, mi vidimo, da smo tukaj, da smo prispeli.

In prav tako lahko pogledamo okrog sebe in vidimo, da je to pot, na kateri ljudje izgubljajo razum, kjer ne moremo ostati več dolgo. Potem bi bili v pravi psihiatriji, celoten svet bi bil. Vidite? Torej, mi smo na koncu časa.

3 Torej, kot je brat Pearry zaključil s tem — da je videl, da so te stvari resnične, videl je, da je to resnica... To niso mit. Te stvari niso nekaj, kar bi si mi izmislili. To je nekaj, kar nam je dano neposredno iz Božje Besede in je javno pokazano pred nami, da bi spoznali, da smo tukaj. Mi sedaj ne vemo, kako dolgo bo trajalo, ker se ponovno vračamo k uri — da bi videli, koliko je ura. Ampak vemo, da smo prispeli do sem, mi smo na koncu časa. Čeprav Božji čas, zamišljam si...

Nekdo je naredil majhno analizo o času, kjer pravi, če bi to primerjal z Bogom v skladu... Če bi On meril čas... Tisoč let je samo en dan. Torej, če bi človek živel sedemdeset let, bi bilo to samo nekaj trenutkov Božjega časa. Vidite? In dejal je, da za Njega 40 let ne pomeni skoraj nič. Lahko bi samo trenil z očesom. Vidite, samo... To je, kako hitro je to, vsa ta stvar, če bi se na ta način meril čas — toda On sploh ni vezan na čas. Torej, On je večni.

4 Verjamem, da je bila Sara nekoč..., oziroma ne, Jožef mi je prejšnjo noč dejal, brat Pearry, on je dejal: »Očka, kdaj se je Bog pojavil na sceni? Od kod je On prišel?« Vidite? »On je prav tako moral imeti začetek, ali ne? Ali ni moral nekoč začeti?«

Dejal sem: »Ne, vse kar ima začetek, ima tudi konec. Toda samo

tisto, kar nima začetka, nima niti konca.« Seveda, on ima samo 10 let, toda to je bil za njega kar velik zalogaj. Vidite? Le kako je lahko on sprejel spoznanje, da nekaj ni imelo svojega začetka. In ne samo zanj, ampak tudi zame. Vidite? To je tudi zame velik odmerek, na kakšen način se je vse skupaj začelo.

5 Torej, mi smo določeni, da tukaj preučimo nekaj, kar je resnično sveto.

Pred nekaj dnevi so me povabili k nekemu zelo uglašenemu krščanskemu gospodu, ki ni nikoli imel tega in je razumel, da mi uživamo Gospodovo večerjo dobesedno. Oni uživajo, tako kot temu sami rečejo »duhovno večerjo«. Glede tega občestva bi dejal v redu, ker komunicirati pomeni »pogovarjati se«. In brat mi je dal to pismo, dejal je: »Brat Branham, ali ne misliš...?«

Torej, razlog zakaj to govorim... Ali je to v redu, brat Pearry? Vidite, to je razlog, zakaj to govorim: da bi vi razumeli, kaj delate. Vi ne... Če v karkoli vstopate na slepo, potem ne veste, kaj počnete. In niti zaupanja ne morete imeti v to, če ne veste, kaj delate. Vendar morate razumeti, kaj počnete in zakaj to počnete.

On je dejal: »Torej, če vzamemo Božjo Besedo, ali ni to Bog, ki Mu govorimo?«

Dejal sem: »Točno tako, gospod, to je res. Toda mi tukaj beremo, da so pravzaprav... Pavel je to učil in jemal Gospodovo večerjo dobesedno. »To delajte v Moj spomin,« je dejal Jezus. »In dokler to delate v Moj spomin, oznanjate Gospodovo smrt, dokler ne pride.« Vidite? Torej, mi jo moramo jemati.

6 Mi razumemo, da je sveti Pavel, ki je to postavil v Cerkvi, bil prerok Nove Zaveze. Peter, Jakob, Janez, vsi ti, oni so kot pisci napisali (Matej, Marko, Luka) to, kar je Jezus storil. Toda Pavel je te stvari spravil v red, ker je bil prerok Nove Zaveze. Tako kot je tudi Mojzes odšel v puščavo, da bi prejel navdihnjenje in napisal teh pet knjig..., prvih pet knjig Svetega Pisma, tako je tudi Pavel odšel v puščavo in bil navdihnjen od Boga, da bi novozavezo Cerkev pripeljal v red in jo tipiziral skozi Staro Zavezo.

Pod tistim so imeli žrtevno jagnje, ki je Izraelce varovalo kot spomin. Pravzaprav je bilo uporabljeno enkrat, ko so odhajali iz Egipta. Toda potem so to ohranjali kot spomin skozi vse dobe. Seveda, če je zakon bil senca prihajajočih stvari, ali vidite...

Torej, jaz verjamem, da je skupnost (to, kar mi sedaj imenujemo skupnost) Gospodova večerja.

7 Torej, imamo samo tri Božanska naročila, ki so nam predana: ena od njih je Gospodova večerja, potem umivanje nog in vodni krst. To so edine

(Pravilen prevod te besede, brat Pearry, je: »So mrtvi. Vidite? Mnogi so mrtvi.«)

Ko bi mi presojali sami sebe, bi ne bili sojeni. (Če bi presojali sami sebe, ne bi bili sojeni)

Toda ko nam sodi Gospod, nas kara, da ne bi bili obsojeni s svetom. (Vidite, nimate nobene povezave s svetom.)

Zato, bratje moji, kadar se shajate k jedi, počakajte drug drugega.

Če je kdo lačen, naj je doma, da se ne boste shajali v obsodbo. Drugo bom uredil, ko pridem. (Vidite?)

29 Torej, z drugimi besedami, nikar zgolj ne prihajajte, da bi to jemali kot... Kot sem maloprej dejal glede Judov in njihove daritve, ki... To je bilo čudovito, dano je bilo od Boga, vendar je to prišlo do točke, ko tega niso več delali iskreno in v spoštovanju in tako kot je določeno in potem je to postalo samo neke vrste... To je postalo smrad v Njegovem nosu.

Torej, ista stvar je tudi z našim prihodom, ko jemljemo Gospodovo večerjo. Mi moramo priti s spoznanjem tega, kaj počnemo. Tako kot takrat, ko greste v vodo, da bi bili krščeni v Ime Gospoda Jezusa Kristusa. Vi veste, kaj počnete: vi polagate na cerkev to, kar je Bog položil v vas — Kristusa.

Ko mi to jemljemo, to cerkvi kaže, da: »Verjamem vsako Božjo Besedo. Verjamem, da je On Kruh življenja, ki prihaja od Boga iz nebes. Verjamem v vsako Besedo, za katero pravi, da je resnica. Jaz živim po tem, najbolje kot vem. Bog je moj Sodnik. Zaradi tega pred svojimi brati, pred svojimi sestrami... Jaz ne prisegam, jaz ne preklinjam, jaz ne počnem teh stvari, ker ljubim Gospoda in Gospod ve ter pričuje o tem. Zaradi tega pred vami jemljem del Njegovega telesa in vem, da nisem obsojen s svetom.« Vidite, tukaj ste vi, potem je to blagoslov.

30 In zapomnite si, lahko bi dal svoja pričevanja o tem, kjer sem to ponesel in jim v bolniški postelji to obrazložil ter jih videl ozdravljene.

Zapomnite si, ko je Izrael jemal tip tega, so potovali 40 let po puščavi in oblačila se jim sploh niso iztrošila in prišli so od tam brez vsake bolezni, dva milijona ljudi, kot tip tega. Kaj bo šele delal original? Če je žrtvovano živalsko telo to počelo za njih, kaj bo potem telo Jezusa Kristusa, Emanuel, storilo za nas? Samo bodimo v spoštovanju, medtem ko pristopamo. Bodimo samo spoštljivi, ko vemo, kako pristopiti.

da bi se lahko na dolgo krščevali ves dan... Torej, vem da morda tukaj sedijo ljudje in so prišli iz Apostolske cerkve... , Jaz mislim iz Združene binkoštnice cerkve, kjer se to uči na ta način. Toda ali vidite, jaz ne verjamem, da voda odpušča grehe. Če bi temu bilo tako, bi Jezus umrl zaman. Vidite? Jaz verjamem, da so to samo Božji predpisi, vidite, da bi se pokazalo, da vam je bilo oproščeno. Toda, da bi se krstili v obnovo, ne, jaz tega ne verjamem. Ne verjamem, da voda odpušča grehe.

Niti ne verjamem, da ima ta kruh in vino karkoli skupnega z vami, to je samo upoštevanje Božjih predpisov, ki jih je Bog določil za nas, da jih izvajamo. Vidite? To je res. Verjamem, da je enaka stvar tudi z vodnim krstom. Verjamem, da je to prepričljivo za nas, da to počnemo in da je On vse to storil za naš primer. In on je to storil za naš primer in On je pral noge za naš primer.

27 Torej, Prav tako je vzel tudi... Petindvajseta vrstica:

Prav tako je vzel tudi kelih po večerji in rekel: »Ta kelih je nova zaveza v Moji krvi. Kolikor krat boste pili, delajte to v Moj spomin.«

Kajti kolikor krat (zapomnite si sedaj)... Kajti kolikor krat jeste ta kruh in pijete kelih, oznanjate Gospodovo smrt, dokler ne pride. (Kako dolgo? Dokler On ne pride, vidite?)

Kdor bo torej nevredno jedel ta kruh in pil ta Gospodov kelih, se bo pregrešil nad Gospodovim telesom in krvjo.

Tukaj bi se zaustavil za minuto. Razlog, zakaj je on to dejal... Tukaj v 2. vrstici, v 2. poglavju lahko opazite, da je dejal: »Razumem, ko pridete skupaj da bi jedli, se za Gospodovo mizo celo napijete.« Oni so to napačno razumeli, ali vidite? Prišli so samo zato, da bi se nasitili. Točno tako, kot ljudje to počnejo tudi danes, živijo kakršnokoli življenje in jo jemljejo. Vidite? Dejal je: »Imate hiše, kjer lahko jeste.« Toda to je predpis, ki se ga moramo držati, vidite?« Torej:

Naj torej vsak sebe presodi in tako je od tega kruha in pije iz keliha,

kajti kdor nevredno je in pije, je in pije svojo obsodbo, če ne razpozna Gospodovega telesa. (Vidite?)

28 Kaj ste vi? Vi ste kristjan in pred vsemi živite kot kristjan. In če to jemljete in ne živite kot kristjan, potem ne razpoznavate Gospodovega telesa. Vi postavljate kamen spotike na pot nekoga drugega, vidite, ker vas vidijo, da to poskušajte vzeti in potem ne živite tako, kot bi dejansko morali živeti. Vidite, vi ne razpoznavate Gospodovega telesa. Sedaj pogledajte, zasramovanje od tega je:

Zato pa je med vami veliko slabotnih in bolehnih in precej jih je že zaspalo.

tri stvari. To je popolnost v treh. Vidite? In to so edine tri zapovedi, ki jih imamo. Zavedamo se, da je bila stvar v tem, ko je bila predana preko svetega Pavla v Novi Zavezi.

Torej, če bi dejali, da je Gospodova večerja zgolj jemanje Besede... Jaz ne verjamem, da bi kdorkoli lahko jemal Gospodovo večerjo, če ni prej sprejel Gospodove Besede v svoje srce, vidite, ker... Nekaj vam bom prebral za nekaj trenutkov in boste to videli. Torej pogledajte. Potem, zakaj bi sploh...?

Na tej isti podlagi bi lahko opravičili tudi Armado odrešenja. Oni ne verjamejo v nobeno obliko vodnega krsta in pravijo: »Nam to ni potrebno. « Torej, če nam vodni krst ni potreben, zakaj bi potem bili krščeni? Dejali so: »Voda vas ne more rešiti, kri vas rešuje.«

Strinjam se s tem. To je res, kri vas rešuje in ne voda. Toda mi moramo vzeti vodo kot zunanje čustvo, da bi se opravilo delo notranje milosti. Vidite? Zato moramo na Gospodovo večerjo.

8 Ko smo sprejeli Gospoda, našo Žrtev v sebe, kot predmet duhovnega rojstva v nas in Njegovo Telo (živimo z Njim po Besedi), moramo to tudi simbolizirati, ker je to zapoved. »Spreobrnite se, vsak izmed vas in se krstite v Ime Jezusa Kristusa v odpuščanje svojih grehov.«

Pavel je dejal: »Jaz sem namreč prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil: Gospod je tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh, ga razlomil, dal učencem in rekel: »Vzemite in jejte, to je v Moj spomin.« Kajti kolikor krat jeste ta kruh, oznanjate Njegovo smrt, dokler On ne pride.« Zdaj smo izvedeli, da je v tem, da so imeli ljudi, ki so prihajali in...

9 Ta dragi brat, zelo dragi brat, je prišel in dejal: »Jaz tega nikoli nisem vzel, brat Branham, jaz ne razumem, kaj je to.« Dejal je: »Bil sem naučen na drugačen način.«

Dejal sem: »Toda zapomnite si, da je sveti Pavel to postavil v zgodnjo Cerkev. Šli so od cerkve..., od hiše do hiše, enodušno lomili kruh in tako dalje. Torej,« sem dejal, »on je to postavil v Cerkev. V Galačanih 1,8 je dejal: »Če bi tudi angel iz nebes prišel in povedal karkoli drugega, naj bo preklet,« vidite, ta isti, ki jih je moral ponovno krstiti iz Janezovega krsta, da bi bili krščeni v Ime Gospoda Jezusa Kristusa.«

Vidite, obstajajo tri stvari, ki jih moramo delati v simbolni obliki: Gospodova večerja, pranje nog in vodni krst. Vidite? Tam je...

10 Pravite: »Dobro...« Torej, Armada odrešenja vodi to do te točke: » Razbojnik, ki je umiral, ko je umrl, ni bil krščen in kljub temu je Jezus dejal da bo v nebesih.« To je popolnoma res. To je tako. Toda pogledajte, on je priznal Jezusa ravno takrat v uri svojega umiranja, vidite? To je bila edina priložnost, ki jo je imel. Bil je tat, bil je daleč izven vsega tega. In on

Ga je takoj, ko je videl Svetlobo, prepoznal: »Gospod, spomni se me!« In Jezus... To je resnica.

Toda vi in jaz, ki vemo, da moramo biti krščeni in nočemo tega storiti, potem bo to med vami in Bogom. In ista stvar je z Gospodovo večerjo.

Torej, ko jemljemo Gospodovo večerjo, to ni samo stvar, ob kateri bi se reklo: »Prišel bom sem in zaužil malo kruha in verjel, da sem kristjan.« Toda če ste pozorni, Sveto Pismo je dejalo: »Tisti, ki nedostojno pije in jé, bo kriv pri Gospodovi krvi in telesu.« Morate živeti življenje pred ljudmi ki..., in pred Bogom in pred ljudmi, ki kaže, da ste iskreni.

11 Torej, samo še malo. Torej, ko je v Stari Zavezi bila prinesena žrtev v skladu z zapovedmi in predpisi... Prav tako je tudi vodni krst v skladu z predpisom; prav tako je umivanje nog predpis; tako je tudi Gospodova večerja predpis. »Blagor mu, ki dela po Njegovih predpisih, po vseh Njegovih zapovedih, da bi imel pravico vstopiti k Drevesu Življenja.«

Torej, sedaj bodite pozorni pri tem, da je v tem prvem..., ko je bil prvi Božji predpis, da se priskrbi žrtev cerkvi... in za tempelj in oltar in da se prinese vaša daritev zaradi vaših grehov, žrtveno jagnje... Dobro, lahko si predstavljam nekega brata Juda, kako gre po ulici, vedoč da je kriv in gre k oltarju, oziroma vodi svojega debelega vola ali bivola, oziroma karkoli je imel, ali ovna, jagnje, nekaj od tega. On ga je peljal po ulici, iskren kot je najbolj lahko bil ter je odšel tja gor in se držal Božjih predpisov z največjim spoštovanjem.

Potem je položil svoje roke na njega, izpovedal svoje grehe in duhovnik je položil (njegove grehe) na jagnje in jagnjetovo grlo je bilo prerezano in je umrlo za njega. In medtem ko je ležalo tam, je majhno jagnje brcalo in krvavelo, njegove roke so bile popolnoma krvave in ga je popolnoma poškopilo (majhno jagnje je brcalo in umiralo), tako da je on po tem dojel, da je grešil in da je nekdo drug moral umreti namesto njega. In zaradi tega je on daroval v smrt tega jagnjeta namesto svoje smrti. Razumete, jagnje je umrlo namesto njega. Na ta način je človek to storil z iskrenostjo, iz globine svojega srca.

12 In končno, to se je ponavljalo znova in znova, to se je nenehno ponavljalo, dokler ni to postala tradicija. Božja zapoved je ljudem postala tradicija. In potem on prihaja tukaj dol: »No, pa pogledajmo. Danes je to tako-in-tako, morda je bolje, da grem tja. Da, bolje je, da žrtvujem junca. « Odšel je tja: »Dobro, Gospod, tukaj je moj junec.« Vidite, v tem ni iskrenosti, v tem ni razumevanja o tem.

Torej, mi ne želimo jemati Gospodove večerje na tak način. To je ista stvar, kot če bi prišli za Gospodovo mizo.

Izaija 35... Ne, oprostite mi, Izaija 60... Dovolite mi, da pogledam.

23 Tako kot... Verjamem, da je Jezus dejal Pilatu (nekaj — beseda, o kateri sem razmišljal — on jo je povedal, pred nekaj trenutki): »Kdo ti je to povedal?« Ali ti je bilo to razodeto? Kako veš za te stvari?« Z drugimi besedami (sedaj se ne morem natančno spomniti, kako je bilo rečeno, že dolgo nisem tega bral), toda: »Kako ti to veš? Kaj? Kako? Kdo ti je to odkril?« (Glede Njega, da je On Božji sin.) »Kdo ti je to razodel? Ali ti je to povedal kateri človek?« »Ali pa,« kot je dejal Jezus, »ti je to razodel Moj Oče, ki je v nebesih?« Vidite? »Kako si se to naučil? Iz neke druge roke? Ali pa je to popolno razodetje od Boga?«

Ali je ta Gospodova večerja samo nekaj, kar grem in vzamem ter rečem: »Dobro, tudi ostali jo jemljejo, pa jo bom tudi jaz.« To je razodetje, da sem del Njega in da sem del vas in jaz ljubim vas in jaz ljubim Njega in mi to jemljemo skupaj kot simbol naše ljubezni do Boga ter naše ljubezni in prijateljstva med seboj.

24 Torej, želim prebrati nekaj iz Pisma. In potem domnevam... Ne glede na to, kaj bo brat Pearry danes želel... Želel bi, da berete skupaj z mano, če imate Sveto Pismo. 1. Pismo Korinčanom, 11. poglavje in začeli bomo od 23. vrstice.

In potem prav tako, v našem Tabernaklju smo vedno pazili na to in na pranje nog, vedno, ker si to sledi skupaj z roko v roki. Verjamem, da je naš brat to oznanil, v sredo zvečer (zaradi gneče in vi nimate dovolj prostora, da bi zbrali ljudi za umivanje nog), to se bo izvedlo v sredo zvečer.

25 Torej, 23. vrstica 11. poglavja Prvega Pisma Korinčanom, sedaj poslušajte Pavla. Torej, zapomnite si in ohranite to v umu, Galačanom 1,8: »Toda tudi če bi vam mi sami ali pa angel iz nebes oznanjal drugačen Evangelij (mimo tega Evangelija, ki ga je on oznanjal), naj bo preklet!« Vidite?

Jaz sem namreč prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil: Gospod Jezus je tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh,

in se zahvalil, ga razlomil in rekel: »To je Moje telo za vas. To delajte v Moj spomin.«

Torej, tukaj bi se zaustavil, da bi videli. Jemanje telesa Gospoda Jezusa Kristusa v tej Gospodovi večerji ne pomeni, da je Gospodova večerja Kristusovo telo v dobesednem smislu. To je po katoliško. Jaz ne verjamem, da je to pravilno. Verjamem, da je to samo predpis, ki ga je Bog uvedel za nas, vidite, to ni pravo telo. Torej, to je zares majhen kos obredno čistega kruha. To je samo predpis.

26 Jaz niti ne verjamem, da krst v Jezusa Kristusa (v Ime Jezusa Kristusa) v vodi odpušča vaše grehe. Jaz ne verjamem, da vi... Verjamem,

najprej to poravnajte, ker želimo priti sem najčistejši kot je le mogoče in z našimi mislimi do drugih in do Boga in drug do drugega in šele potem pridimo in imejmo skupnost ob Gospodovi mizi. Vidite?

20 In delamo tako, ker se zahvaljujemo Njemu in tudi med sabo. Jemo kruh med sabo in pijemo vino med sabo kakor Njegovo kri in Njegovo telo.

»Če ne boste jedli telesa Sina Človekovega in pili Njegove krvi, nimate življenja v sebi.« Vidite? To je tisto, kar je reklo Sveto Pismo. Če ne delate tega, potem ni življenja. Ali razumete? Vi se potem bolj ali manj sramujete, da bi se opredelili kot kristjan zaradi življenja, ki ga živite. In potem, tu je zares končni obračun. Če tega ne delate, potem nimate življenja. Če to delate nevredno, potem ste krivi nad Gospodovem telesom.

21 Ista stvar je tudi z vodnim krstom. Če rečemo: »Verjamemo v Jezusa Kristusa, da nas je On odrešil od grehov in smo krščeni v Ime Jezusa Kristusa,« in Ga potem sramotimo, počenjamo stvari, ki so napačne, bomo morali zaradi tega plačati. In še nekaj. Ko to počnemo, izpovedujemo eno, delamo pa drugo. To je današnja težava z nami.

To, kar jaz mislim... Pravim naša — moja in cerkev, kjer mi je Gospod Bog dovolil, da govorim v teh zadnjih urah, ker verjamem, da smo v zaključnem času. Verjamemo, da nam je Bog poslal Sporočilo. Bilo je od Boga odrejeno in od Boga potrjeno in bilo je od Boga prikazano. In sedaj moramo priti k Njemu v spoštovanju in z ljubeznijo in čistostjo srca, uma in duše.

22 Ali veste, da bo kmalu nastopila ura, ko bo sredi nas... Sveti Duh bo spregovoril, kot je to storil Ananiji in Safiri. Vidite, ta ura prihaja. In mi smo... Torej, samo spomnite se tega, vidite, da se bo Bog nastanil med Svojimi ljudmi. To je tisto, kar hoče sedaj On storiti.

Mi lahko sprejmemo Sporočilo z govorjenjem... Če bi jaz bil mlad mož in bi iskal ženo in ko bi jo našel, bi dejal: »Ona je res popolna. Kristjanka je. Dama je. Ona je vse to, sedaj imam zaupanje.« Ni važno, koliko zaupanja in kako močno mislim, da je lepa, moram jo sprejeti in ona mora sprejeti mene, vidite, pod temi zaobljubami.

Dobro, to je ista stvar, ki jo najdete tudi v Sporočilu. Vidimo, da je to v redu. Vidimo, da je to Bog pravilno potrdil. In to je popolnoma v redu. Leto za letom, leto za letom, še vedno je pravilno, vedno je pravilno. Karkoli pravi, se dogaja natanko tako, kot je On to dejal. Torej, mi vemo, da je to pravilno, ampak pogledjte, nikar tega ne delajte iz intelektualnega stališča. Če boste to storili, imate religijo iz druge roke. Mi ne želimo religije iz druge roke — nekaj, kar je nekdo drug doživel in da bi živeli izven njihovega pričevanja.

Mislim, da je Izaija 28, kjer bomo to našli. Skoraj prepričan sem, da je to poglavje. Dejal je: »Pravilo na pravilo, zapoved na zapoved, malo sèm, malo tja. Trdno se držite tega, kar je dobro. Z jecljavimi ustnicami in v tujem jeziku bom govoril temu ljudstvu. In to je počitek.«

Dejal je: »Kajti vse mize Gospodove so postale polne izbljuvkov. Koga bom poučeval o doktrini in koga bom naredil, da bo razumel to oznanilo?« Vidite? (Mislim, da je bilo to pravilno Pismo, Izaija 28.) »Koga bi lahko naredil razumnega za ta nauk?« Vidite, mize.

13 Torej, danes vidimo, da je ta velika stvar, ki jo moramo nocoj storiti, spominjanje na Njegovo smrt in Njegovo telo, za katerega verjamemo, da ga vsakodnevno uživamo, oziroma smo pravkar prešli skozi uživanje, ko nam je naš brat pridigal, zajemajoč Božjo Besedo... Mi verjamemo v to z vsem srcem. Mi vidimo to razodeto, vidimo da nam je to darovano, vidimo to potrjeno in čutimo to v svojih življenjih. In k temu moramo pristopiti z globokim zavedanjem tega, kar počnemo in ne samo zato, ker je to zapoved.

Vi greste v cerkev, kjer pogosto razdelijo stare »soda« kekse ali kaj podobnega in to prelomijo, oziroma lahki kruh ali kaj podobnega in to prelomijo. In ljudje ki kadijo, pijejo in vse drugo, prihajajo samo zato, ker so cerkveni člani in jemljejo Gospodovo večerjo. Ampak to je umazanija pred Bogom!

14 Celo za daritev... Rečeno je: »Vaši sveti dnevi in daritve so postale smrad v Mojem nosu.« Toda kljub temu je On zapovedal, da se ta daritev daruje. Toda način, kako ravnajo s tem, je postal smrad, (smrad v Njegovem nosu, v Njegovih nosnicah), sama daritev, ki jo je On posvetil.

Na ta način jemljemo Božjo Besedo. Preveč današnjih kristjanov (tako imenovanih) počne tako. Stojimo tukaj in poučujemo to Besedo in pravimo: »Jezus Kristus ni isti včeraj, danes in za vedno.« In učimo stvari, za katere nam je On obljubil, da jih bo spoštoval in pravimo: »Oh, dobro, to je bilo za neko drugo stvar.« Naša svečana bogoslužja so postala smrad v Njegovem nosu. On tega ne bo sprejel, nikakor ne. V tem je razlog, zaradi naših tradicionalnih navad!

15 Nikar ne jemljite Gospodove večerje kot tradicijo. Vzemite jo zato, ker je Božja ljubezen v vašem srcu, z upoštevanjem Božje zapovedi. Vidite? To je tisto, zaradi česa jo jemljete.

Tako, če je ne jemljete iskreno, je to samo tradicija: »Dobro, naša cerkev jemlje Gospodovo večerjo vsak teden, oziroma enkrat na mesec ali dvakrat na leto.« In vi greste tja, govoreč: »Dobro, to je moj čas,« in potem vzamete Gospodovo večerjo — zakaj, to je smrad pred Bogom. Vidite, to je samo tradicija.

Tudi kot pri čem drugem, vi morate biti iskreni. Bog želi globino vašega srca. Spomnite se, sam Bog, ki vas je pripeljal sem na zemljo, je Tisti, ki Mu služite.

Vi to počnete, ker je On tako rekel, ker je to Njegova zapoved. Zato želimo priti z globoko iskrenostjo, vedoč da smo odrešeni po Božji milosti. In mi Ga ljubimo in mi smo začutili Njegovo prisotnost in mi smo videli, da to menja naša življenja. Naše celotno bitje se je spremenilo. Mi smo drugačni ljudje. Ne živimo več tako kot prej. Mi ne razmišljamo več tako kot prej.

16 Tako kot v tej Knjigi, v tej sami... Mi smo govorili o dveh Knjigah, ki sta bile eno, ta Knjiga življenja. Najprej je prišla naprej Knjiga življenja, ko ste se rodili. To je bilo vaše naravno rojstvo. Vidite? Toda potem, vseskozi tja nazaj je obstajalo majhno seme življenja (kot sem vam, mlajšim sestram, to pojasnjeval danes popoldne doma). Vidite, obstaja neko majhno seme življenja, ki se nahaja tam, zato se vprašate: »Od kod je to prišlo? Kaj... Te čudne stvari...?«

Govoril sem to, jemal zase, tako kot bi vi dejali: »William Branham, dobro, tisti William Branham izpred 40 let ni isti, kot tale nocojšnji.« In če bi kdo od prej dejal: »On je bil resnični lopov,« vidite, je to zato, ker sem bil rojen od Charlesa in Elle Branham. V njihovi družini sem bil grešnik, na ta svet sem prišel kot lažnivec in vse te navade sveta so se nahajale v meni. Toda tu spodaj se je prav tako nahajala ena drugačna narava, vidite, vnaprej določena, tam je bila od Boga. V tem istem telesu, v njem sta dve naravi.

No, na svet sem prišel samo z eno. Ko sem rasel, sem začel kot dojenček: »Gu-gu.« Prva stvar, saj veste, postal sem lažnivec in postal sem vse to, kar je grešnik, ker sem rasel na ta način. Toda tukaj spodaj je bila ves čas ena majhna iskra življenja.

17 Spominjam se, kot majhen deček (Upam, da vas ne zadržujem preveč dolgo. Toda vedoč...) sem sedel tam na obrežju potoka, sedel sem tam in gledal okrog sebe v času noči. Oče in mama sta sedaj že odšla k svojemu počitku. Toda v tistih dneh sta bila grešnika, v naši hiši sploh ni bilo krščanstva. In, oh moj, pitje in zabave in razne stvari... Bilo mi je slabo od tega. Vzel bi svojo svetilko in psa ter odšel v gozd in ostal tam vso noč. V zimskem času sem lovil, vse dokler se zabava ne bi končala, mogoče do jutranje zore. Vrnil bi se domov in če še vedno ne bi bilo končano, bi legel na vrh lope in zaspal, čakajoč na dnevno svetlobo.

Potem ko sem razmišljal, kako je bilo v tistem času (takrat, ko se je začelo poletje), sem vzel svoje palice in jih položil dol kot majhen vetrobran, kajti ko bi deževalo, bi ležal tam in svoje palice sem imel spuščene v vodo, lovil sem in moj stari prebrisani pes je ležal tam. Dejal

sem: »Poglej to. Ali veš, prejšnjo zimo sem neke noči taboril točno tukaj. Naložil sem ogenj točno tukaj, medtem ko sem čakal svojega starega psa in tukaj je gorel ogenj. Zamrznilo je vse do 15 cm globoko pod zemljo. Ampak ta majhen cvet. Od kod si prišel? Od kod si se ti pojavil? Kdo je prišel sem in te posejal? Iz katerega rastlinjaka so te prinesli? Ali kaj je s tem? Od kod prihajaš?« Vidite, ta majhen cvet... Dejal bi: »Zakaj, bil je mraz in podobno in jaz sem od tu zgoraj naredil ogenj. Razen elementa mraza je sedaj na tem velikem starem deblu bil tudi element toplote, kjer sem prižgal ogenj. In vendar si tu in si živ. Od kod si prišel?«

18 Kaj je bilo to? To je bi neki drugi William Branham, vidite? Majhna pikica večnega življenja tu spodaj, iz Božjih genov, Božja Beseda, ki je bila položena tja. In vsak izmed vas se lahko spomni podobnih stvari. Vidite, to je delovalo.

Potem sem pogledal na drevesa in pomislil: »Listi, videl sem vas, kako ste prejšnjo zimo odpadli, zakaj ste se sedaj ponovno vrnili? Od kod ste prišli? Kaj vas je pripeljalo sem?« Vidite, to je bilo večno življenje, ki je delovalo v telesu.

Torej, nato pa je nekega dne, ko sem se sprehajal, ta Glas spregovoril: »Nikoli ne kadi, pij in podobne stvari.« In mlad fant in vse drugo je ostarelo. Vidite, tam je bilo nekaj, kar se je premikalo.

Toda nenadoma sem pogledal navzgor in dejal: »Jaz nisem sin Charlesa in Elle Branham. Obstaja nekaj, kar me kliče.« Tako kot moj majhen orel: »Jaz nisem piščanec. Tam nekje zgoraj nekaj obstaja. O, veliki Jehova, kdorkoli da si, odpri se! Želim se vrniti domov. Nekaj je v meni, kar kliče.«

Takrat sem bil ponovno rojen. To majhno življenje se je nahajalo tam in voda življenja je bila izlita na njega in potem je to začelo rasti. In to staro življenje je bilo oproščeno, vrženo v morje Božje pozabe, da se to nikoli več ne bi moglo s spominom vrniti proti meni. Vidite? In sedaj stojimo opravičeni (kot da nikoli nismo grešili) v Božji prisotnosti.

19 In potem ko prihajamo za Gospodovo mizo, moramo priti s spoštovanjem, ljubeznijo in rešpektom, kajti: »Poglejte, kje bi bili, če to ne bi bilo za Njega.« Vidite? Poglejte, kje bi to bilo...

Zaradi tega, mislim da Pavel govori naslednje: »Zaradi tega, ko se zberete, počakajte drug na drugega.« To je to. Z drugimi besedami, počakajte samo nekaj trenutkov, molite in se izprašajte. In če veste, da je tam nek brat, da je nekaj storjeno narobe ali kaj podobnega, prav tako molite za njega. Vidite? »Počakajte drug na drugega,« počakajte kakšno minuto in molite. Če obstaja kakšen slab občutek med vami in nekom, ne delajte tega. Ne delajte tega — pojdite in najprej to poravnajte. Pojdite in